

Bir İzdüşümüydü Tüm Yaşanan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Temmuz 2013

Her sabah, güneşin doğuşu gibi;
Belki de yıldızların ayla raksı
Gördüğümü sandığım;
Çorak toprakların
Suya olan hasreti
Ve her gece karanlığın ışığa hükmedişi.
Sonsuz, uçsuz bucaksız bir evren;
Farklı iki dünya;
Biri sen, biri ben.
Aşkar,
Tüm bu beyhude çırpınışlar;
Her gün, her an
Sayısız kere ettiğim dualar.
Anılar tümüyle
İntikal etti ebediyete;
Bitmez sandığım rüya sona erdi
Seninle birlikte.
Gömdüm düne dair ne varsa,
Hepsi saklı kara toprakta.
Bir anlık tesadüfle başlayan;
Ne yazık ki sonu hüsrana.
Bir gün mü
Yoksa bir ömür mü
Belki de zaman mefhumu olmayan,
Bir izdüşümüydü tüm yaşanan.
Belirsiz bir gidişat
Ve nihayete ermeden
Bir anda biten.
Tükendi ne varsa,
Geride kalan boş bir heves.
Ne bir hasret
Ne de hissettiğim nefret;
Çözemediğim bir bulmaca,
Kayıp parçaların tümü
Gizli saklı ne varsa,

Koca bir yalanmıŖ,
Bize dair ne varsa.
Gördüğüm kabusmuş
Rüya sanmıŖtım oysa.